

Kuidas on kõrgendatud radooniriskiga piirkondade määratlus pinnaseõhu radoonisisalduse järgi kooskõlas hoonete siseõhu radoonisisaldusega?

Keskkonnaameti kliima- ja kiirgusosakond ning selle eelkäija Eesti Kiirguskeskus haldab Eesti eluruumide siseõhu radoonimõõtmiste andmebaasi, milles toodud andmete statistika 2024. aasta novembri seisuga võimaldab välja tuua, et nende eluhoonete osakaal, milles õhu radoonisisalduse viitetase on ületatud, on

- ✓ kõrgendatud radooniriskiga kohalike omavalitsuste territooriumil umbes 10,5% ja
- ✓ nende kohalike omavalitsuste territooriumil, mis ei kuulu kõrgendatud radooniriskiga alade loetellu, umbes 2,3%.

Arvestada tuleb siinkohal, et enamik mõõtetulemusi pärinevad ajast, mil hooneid ehitati radooniga arvestamata. Ühest küljest võib näida, et osakaalu näitavad numbrid ei ole suured, kuid hoonete hulka kohaliku omavalitsuse territooriumil arvestades ei ole need numbrid hoonete arvus väljendatuna ka mitte väikesed. Teine järeldus on, et viitetaset ületava siseõhu radoonisisaldusega hooneid esineb Eestis igal pool, mistõttu tuleb hoonete projekteerimisel ja ehitamisel radoonikindla ehitamise võtetega alati arvestada.

Kui veel kümme aastat tagasi puudus üldjuhul siseruumide õhu radoonisisalduse regulatsioon õigusaktidega, siis nüüd lasub omanikul kohustus tagada hoone vastavus ka siseõhu radoonile kehtestatud viitetasemele ja seega kõrgendatud nõudmised projekteerijale ja ehitajale.

Keskkonnaameti seisukoht on, et projekteerimistingimuste seadmisel tuleks kohalikul omavalitsusel alati juhtida projekteerija tähelepanu radooniriski võimalikule olemasolule, millest lähtudes peab projekteerija hindama vajalikke radoonikaitse meetmeid ja neid rakendama, juhindudes soovitatavalt standardist EVS 840:2023 „Juhised radoonikaitse meetmete kasutamiseks uutes ja olemasolevates hoonetes“. Kuid selle üle otsustamine, kas eelnevalt on vaja teha pinnaseõhu radoonisisalduse uuring, tuleks jätta projekteerija pädevusse.

„Eesti pinnase radooniriski ja looduskiirguse atlase“ peatükis 6.3 (lk 43–48) tuuakse välja, et pinnaseõhu radoonisisaldus asukohas on muutlik, sõltudes lühiajaliselt hetke ilmastikust ja aasta lõikes aastaajast, kusjuures aasta jooksul samas kohas tehtud mõõtmiste tulemused võivad kordades erineda.

Pinnaseõhu radoonisisalduse eelneva mõõtmise informatiivsust mõjutavad mitmed konkreetsest hoonest sõltuvad asjaolud.

Näiteks see, kui sügavalt kuulub olemasolev pinnas ehitamise käigus eemaldamisele ning kas ja mil määral kasutatakse eemaldatud pinnast hiljem samal objektil täitepinnasena või on täide pärit mujalt. Nimetatud asjaolu võib pinnaseõhu radoonisisalduse eelneva mõõtmise tähtsust oluliselt vähendada, eriti individuaalelamutest suuremate hoonete ehitamisel.

Ka hoone konstruktsiooni iseärasused (näiteks kui hoone toetub valdavalt sammastele ja maapinna tasandil on hoone all avatud parkla) mõjutavad suurel määral pinnaseõhu radoonisisalduse olulisust või ebaolulisust.

Projekteerijal on pigem otstarbekas läheneda teatud varuga, sest kui garantiiaja jooksul peaks selguma, et siseõhu radoonisisaldus ei vasta viitetasemele, kuid ehitusjärelvalve andmetel oli hoone ehitatud vastavalt projektile, siis täiendav kulu hoone ümberehitamisele on eeldatavalt suurem kui piisava varuga kaitsemeetmete maksumus.

Mis puudutab pinnaseõhu radooniuuringuid üld- ja detailplaneeringute kontekstis, siis need võivad anda olulist eelinfot, kuid tuleb arvestada, et mida suurema maa-alaga on tegemist, seda suurem on võimalus, et konkreetse hoone kavandama asumisel võib vajalikuks osutuda täiendav uuring.

Viimati uuendatud 13.03.2025